

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122833232/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

ver liggende. Aldrig gaar en Snegl sin Vej, før De tager en Pind og pirrer den væk.

Klein havde boret sig frem og stod og smaalo og rokkede med det krøllede Hoved og saa glad og beundrende op paa Søborg, der lod Sneglen blive til Ministeriet og Landet til et Kaalblad. Og Søborg før fort og skiftede Billede, drog Ministeriet og al dets Væsen og alle dets Gerninger frem og skar det sønder og sammen, alt saa stilfærdigt og sikkert; talte om Højres Tog igennem Byen og Kejserens nye Klæder, svøbte hver bitter Skildring i Lignelser, der tog Latter og Bravo, og vendte saa til sidst tilbage til Ministeriet og Sneglene.

— Om De tog en Pind, mine Herrer! Jeg siger Dem paa Forhaand, De tager ingen Pind! Og hvorfor skulde De vel? Om De fik Sneglen ned, tror De saa, De traadte paa den? Nej, De gjorde ikke. Det Skind! vilde De sige, mens Sneglen Jaa og saa from ud; og saa vilde den krybe op igen, mens De vendte Dem bort. Vi vælger en anden Vej her hjemme. Vi sulter Kræet ud, lader tomt Rum om den, slaar smaa Paraplyer op over den, at den Tid kan komme, da vi kan træde vort Lands Jord uden at ælte i klistrende Snegleslim. Et Løve for et frit, sundt Danmark!

Søborg løftede sin højre Haand i Vejret, og Hattene svingede og Hurraerne steg; og der blev blæst Fanfare af et Musikkorps omme bag Tribunen.

— Søborg leved skingrede en Røst et Steds i Mylret.

Paany dundrende Hurraer.

Klein raabte Hurra og gjorde sin spinkle Stemme dyb og mandig. Jansen løftede paa Hatten, og Fog stod og saa paa Søborg, som bukkede ud imod Forsamlingen, fint og velvilligt, med det spæde lille Smil lysende oppe om Øjnene. Saa forsvandt Søborg, og Hurraerne døde ud, og Menneskesøen blev rolig igen.

— Naa! sagde Fog halvhøjt og saa sig om, som kom han plud-